

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तद्वर्षमायामयं ॥ ४१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेआरतभावदीयेविशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ४२ ॥ एवंसदति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋणवरोत्पी
 ङातक्षतस्थानात् उल्वणंउलकटं ॥ ८ ॥ अस्तंभयंआश्वासितवान् ॥ ९ ॥ अथमांपुरुषःकश्चिदित्याबेरध्यायशेषस्यतात्पर्यभगवानपिबुद्धजनमाययाभोहितःकिमुतक्षुद्रजनोऽगवन्माययेति शुद्धचैतन्याश्चि
 विज्ञायतदहंसर्वमाययैवव्यनाशयं ॥ यथाकालंतुयुद्धेनव्यधमंसर्वतःशरैः ॥ ३८ ॥ ततोव्योममहाराजशतसूर्यमिवाभवत् ॥ शतचंद्रचकौतेयसहस्रायुततारकं
 ॥ ३९ ॥ ततोनाज्ञायततदादिवारात्रंतथादिशः ॥ ततोहंमोहमापन्नःप्रज्ञाखंसमयोजयं ॥ ४० ॥ ततस्तदखंकोतेयधूतंतुलमिवानिलैः ॥ तथातदभवद्युद्धंतुमुलं
 लोमहर्षणं ॥ लब्धालोकसुराजेंद्रपुनःशत्रुमयोधयं ॥ ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुना०५०सौभवधोपाख्यानेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ४२ ॥
 वासुदेवउवाच एवंसपुरुषव्याघ्रःशाल्वराजोमहारिपुः ॥ युध्यमानोमयासंख्येवियदभ्यगमत्पुनः ॥ १ ॥ ततःशतघ्नीश्वमहागदाश्वदीप्तांशूलांमुसलान
 सींश्च ॥ चिक्षेपरोषांमयिमंदबुद्धिःशाल्वोमहाराजजयाभिकांक्षी ॥ २ ॥ तानाशुगैरापततोऽहमाशुनिवार्यहंतुंखगमान्स्वएव ॥ द्विधात्रिधाचाच्छिनमाशु
 मुक्तैस्ततोतरिक्षेनिनदोवभूव ॥ ३ ॥ ततःशतसहस्रेणशराणांनतपर्वणां ॥ दारुकंवाजिनश्चैवरथंचसमवाकिरत् ॥ ४ ॥ ततोमामब्रवीद्वीरदारुकोविक्कलन्निव
 स्थातव्यमितितिष्ठामिशाल्वबाणप्रपीडितः ॥ अवस्थानुंनशक्रोमिअंगंमेव्यवसीदति ॥ ५ ॥ इतितस्यनिशम्याहंसारथेःकरुणंवचः ॥ अवेक्षमाणोयंतारम
 पश्यंशरपीडितं ॥ ६ ॥ नतस्योरसिनोमूर्ध्निकार्येनभुजद्वये ॥ अंतरंपांडवश्रेष्ठपश्याम्यनिचितंशरैः ॥ ७ ॥ सतुबाणवरोत्पीडाहिस्रवत्यस्तुगुल्बणं ॥ अभिवद्वे
 यथामेघेगिरिगैरिकधातुमान् ॥ ८ ॥ अभीषुहस्तंतदृष्ट्वासीदंतंसारथिरणे ॥ अस्तंभयंमहाबाहोशाल्वबाणप्रपीडितं ॥ ९ ॥ अथमांपुरुषःकश्चिद्वारकानिलयो
 ब्रवीत् ॥ त्वरितोरथमारोप्यसौहृदादिवभारत ॥ १० ॥ आहुकस्यवचोवीरतस्यैवपरिचारकः ॥ विषण्णःसन्नकंठेनतन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ ११ ॥ द्वारकाधिपति
 वीरआहत्वामाहुकोवचः ॥ केशवैहिविजानीष्वयत्त्वापितृसखोब्रवीत् ॥ १२ ॥ उपायायाद्यशाल्वेनद्वारकां वृष्णिनंदन ॥ विषकेत्वयिदुर्धर्षहतःशूरसुतोव
 लात् ॥ १३ ॥ तदलंसाधुयुद्धेननिवर्तस्वजनार्दन ॥ द्वारकामेवरक्षस्वकार्यमेतन्महत्तव ॥ १४ ॥ इत्यहंतस्यवचनंश्रुत्वापरमदुर्मनाः ॥ निश्चयनाधिगच्छामिक
 र्त्तव्यस्येतरस्यच ॥ १५ ॥ सात्यकिबलदेवंचप्रद्युम्नंचमहारथं ॥ जगहंमनसावीरतच्छुत्वामहदप्रियं ॥ १६ ॥

तमेवाज्ञानमितिवा ॥ १० ॥ ११ ॥ पितृसखःआहुकः ॥ १२ ॥ उपायायउपगम्य विषकेअन्यत्रव्यासके शूरसुतोवसुदेवः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अहंजगहं वैचित्र्यात्मारोक्ष्येलिट् निर्दितवान् ॥ १६ ॥